

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2016)0136

Osiągnięcie celu przeciwdziałania ubóstwu w świetle rosnących kosztów ponoszonych przez gospodarstwa domowe

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie osiągnięcia celu przeciwdziałania ubóstwu w świetle rosnących kosztów ponoszonych przez gospodarstwa domowe (2015/2223(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 3, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 9,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 1 i art. 34 ust. 3,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013¹,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym²,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006³,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1080/2006⁴,

¹ Dz.U. L 169 z 1.7.2015, s. 1.

² Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1.

³ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470.

⁴ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego objętych zakresem wspólnych ram strategicznych oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006¹,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego²,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE³, jak również swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie przeglądu planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii⁴,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁵,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 października 2015 r. pt. „Program prac Komisji na 2016 r. – Czas na nieprzeciętne działania” (COM(2015)0610),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 marca 2014 r. pt. „Podsumowanie realizacji strategii «Europa 2020» na rzecz inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2014)0130),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758), opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie tego komunikatu oraz swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r.⁶ na ten temat,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. pt. „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020) oraz swoją rezolucję z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie strategii UE 2020⁷,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 64/292 z dnia 28 lipca 2010 r. w

¹ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

² Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 214.

³ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

⁴ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 66.

⁵ Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13.

⁶ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 57.

⁷ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 57.

- sprawie prawa człowieka do wody i urządzeń sanitarnych¹,
- uwzględniając projekt pilotażowy Komisji dotyczący opracowania wspólnej metodologii budżetów referencyjnych w Europie,
 - uwzględniając raport UNICEF Innocenti Research Centre (2012 r.) zatytułowany „Ubóstwo dzieci. Najnowsze dane dotyczące ubóstwa dzieci w krajach rozwiniętych”²,
 - uwzględniając raport UNICEF Innocenti Research Centre (2014 r.) zatytułowany „Dzieci recesji. Wpływ kryzysu gospodarczego na warunki i jakość życia dzieci w krajach wysokorozwiniętych”³,
 - uwzględniając dokonany przez Komisję kwartalny przegląd sytuacji społecznej i zatrudnienia w UE z września 2015 r.⁴,
 - uwzględniając pakiet Komisji dotyczący inwestycji społecznych z dnia 20 lutego 2013 r.,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 czerwca 2011 r. w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej⁵,
 - uwzględniając raport OECD pt. „In It Together: Why Less Inequality Benefits All” (Jedziemy na tym samym wózku: czemu mniejsza nierówność przynosi korzyść nam wszystkim) z dnia 21 maja 2015 r.,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2013 r. pt. „W kierunku skoordynowanych działań europejskich na rzecz zapobiegania ubóstwu energetycznemu i zwalczania go”⁶,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2013 r. w sprawie europejskiego dochodu minimalnego i wskaźników ubóstwa⁷,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Regionów z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie europejskiej platformy współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym⁸,
 - uwzględniając wspólną opinię Komitetu Ochrony Socjalnej (SPC) i Komitetu Zatrudnienia (EMCO) z dnia 3 października 2014 r. pt. „Śródkresowy przegląd

¹ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/292&Lang=E

² http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc10_eng.pdf

³ <http://www.unicef-irc.org/publications/pdf/rc12-eng-web.pdf>

⁴ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?langId=pl&catId=89&newsId=2345&furtherNews=yes>.

⁵ Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 130.

⁶ Dz.U. C 341 z 21.11.2013, s. 21.

⁷ Dz.U. C 170 z 5.6.2014, s. 23.

⁸ Dz.U. C 166 z 7.6.2011, s. 18.

strategii «Europa 2020»»¹,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie sytuacji społecznej w Unii Europejskiej w 2014 r.²,
- uwzględniając analizę pt. „The State of Lending: The Cumulative Costs of Predatory Practices”³ z czerwca 2015 r. oraz analizę pt. „Le panier de la ménagère ... pauvre”⁴ z sierpnia 2008 r.,
- uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 15 lutego 2011 r. pt. „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym. Inicjatywa przewodnia strategii »Europa 2020«”⁵,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2015 r. w sprawie dalszych działań w następstwie europejskiej inicjatywy obywatelskiej „Right2Water”⁶,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie inicjatywy w zakresie zielonego zatrudnienia: pełne wykorzystanie potencjału zielonej gospodarki pod względem tworzenia miejsc pracy⁷,
- uwzględniając decyzję Rady (UE) 2015/1848 z dnia 5 października 2015 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich na 2015 r.⁸ oraz swoje stanowisko z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich⁹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie 25. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka¹⁰,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie budownictwa socjalnego w Unii Europejskiej¹¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2012 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie dostępu do podstawowych usług bankowych¹²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2010 r. w sprawie roli dochodu

¹ Wspólna opinia Komitetu Ochrony Socjalnej i Komitetu Zatrudnienia dla Rady, Rada UE, 13809/14 SOC 662 EMPL 120 EDUC 297 ECOFIN 876, 3 października 2014 r.

² <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=738&langId=pl&pubId=7744&visible=0>.

³ Center for responsible lending, Durham, <http://www.responsiblelending.org/state-of-lending/cumulative/>, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-qualitative.pdf

⁴ Ricardo Cherenti, Belgian Federation of public local social action center, http://www.uvcw.be/no_index/cpas/panier-etude-quantitative.pdf

⁵ Opinia Komitetu Ochrony Socjalnej dla Rady, Rada Unii Europejskiej, 649/11, SOC 124, 15 lutego 2011 r.

⁶ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0294.

⁷ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0264.

⁸ Dz.U. L 268 z 15.10.2015, s. 28.

⁹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0261.

¹⁰ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0070.

¹¹ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 40.

¹² Dz.U. C 349 E z 29.11.2013, s. 74.

minimalnego w walce z ubóstwem i w promowaniu społeczeństwa integracyjnego w Europie¹,

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0040/2016),
- A. mając na uwadze, że w latach 2008–2013 liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w UE wzrosła ze 117 do 122,6 mln; mając na uwadze, że w 2013 r. 16,7 % mieszkańców UE było zagrożonych ubóstwem po uwzględnieniu transferów socjalnych, 9,6 % doświadczało głębokiej deprivacji materialnej, a 10,7 % gospodarstw domowych uznawano za gospodarstwa o bardzo małej intensywności pracy; mając na uwadze, że taki rozwój sytuacji jest sprzeczny z określonym w strategii „Europa 2020” celem strategicznym UE dotyczącym ograniczenia liczby osób ubogich i wykluczonych społecznie lub zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 mln do 2020 r.;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z metodologią Eurostatu próg zagrożenia ubóstwem wynosi 60 % krajowej mediany ekwiwalentnego dochodu do dyspozycji;
- C. mając na uwadze, że oszczędności energii i zwiększenie efektywności energetycznej, w szczególności w budynkach mieszkalnych, umożliwią wielu gospodarstwom domowym uniknięcie ubóstwa energetycznego; mając na uwadze, że w 2015 r. 10 % obywateli UE zalegało z opłatami za media (37 % w najbardziej dotkniętych państwach członkowskich); mając na uwadze, że w 2014 r. 12 % obywateli UE nie było w stanie odpowiednio ogrzewać swoich domostw (60 % w najbardziej dotkniętych państwach członkowskich); mając na uwadze, że według statystyk dochodów i warunków życia (SILC) w 2014 r. 16 % mieszkańców UE mieszkało w budynkach z przeciekającymi dachami i wilgotnymi ścianami (33 % w najbardziej dotkniętych państwach członkowskich);
- D. mając na uwadze, że liczba długotrwale bezrobotnych przekracza 12 mln, spośród których 62 % to bezrobotni od ponad dwóch lat; mając na uwadze, że długotrwale bezrobotni są bardziej zagrożeni ubóstwem i wykluczeniem społecznym;
- E. mając na uwadze znaczenie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym oraz jego dalszego istnienia w momencie, gdy kryzys socjalny zaczął dotyczyć coraz większej liczby Europejczyków;
- F. mając na uwadze, że art. 34 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, iż w celu zwalczania wykluczenia społecznego i ubóstwa Unia uznaje prawo do pomocy społecznej i mieszkaniowej i przestrzega tego prawa, aby zapewnić godną egzystencję wszystkim osobom pozbawionym wystarczających środków;
- G. mając na uwadze, że w niektórych krajach i w niektórych okresach stosunkowo szybko wzrosły ceny podstawowych dóbr i usług, a w konsekwencji również wydatki gospodarstw domowych;
- H. mając na uwadze, że osoby „chronicznie ubogie”, które są często osobami długotrwale

¹ Dz.U. C 70 E z 8.3.2012, s. 8.

bezrobotnymi, lecz czasem zatrudnionymi za niskim wynagrodzeniem, oraz osobami samotnie wychowującymi dzieci i niepracującymi lub pracującymi średnio w mniejszym wymiarze godzin niż główny żywiciel rodziny, są konsekwentnie zaliczane do grup w najtrudniejszej sytuacji;

- I. mając na uwadze, że do dziś brak jest ustalonych wskaźników ubóstwa bezwzględnego;
- J. mając na uwadze, że złe lub nieodpowiednie warunki mieszkaniowe znacznie zmniejszają szanse na prowadzenie normalnego życia; mając na uwadze, że warunki mieszkaniowe (w tym odpowiednia izolacja mieszkań itd.) osób w szczególnie trudnej sytuacji uległy pogorszeniu w czasie kryzysu wskutek braku środków na finansowanie bieżącej konserwacji; mając na uwadze, że mieszkanie przez dłuższe okresy w nieodpowiednich warunkach może mieć wpływ na zdrowie fizyczne;
- K. mając na uwadze, że wzrost wydatków gospodarstw domowych związanych z kosztami mieszkaniowymi, kosztami mediów (prądu, gazu i wody), transportu, opieki medycznej i edukacji utrudnia osiągnięcie określonego w strategii „Europa 2020” celu ograniczenia ubóstwa;
- L. mając na uwadze, że w ostatnich latach ceny zakupu podstawowych i niezbędnych towarów i usług gwałtownie rosły w wielu państwach UE, co doprowadziło do wzrostu ogólnych wydatków gospodarstw domowych;
- M. mając na uwadze, że połączenie kryzysu finansowego i gospodarczego i malejących dochodów gospodarstw domowych spowodowało wzrost bezrobocia i wykluczenia społecznego w UE, zwłaszcza wśród grup w najtrudniejszej sytuacji, co zwiększyło zapotrzebowanie na świadczenia socjalne;
- N. mając na uwadze, że bezrobocie ludzi młodych, które już wcześniej było wyższe niż w innych grupach wiekowych, dramatycznie wzrosło w Unii Europejskiej od czasu kryzysu i przekroczyło 20 %, co grozi wpędzeniem tych ludzi w ubóstwo już w młodym wieku; mając na uwadze uwagi końcowe Komitetu Praw Dziecka ONZ w sprawie ostatnich sprawozdań okresowych niektórych państw europejskich na temat wzrostu poziomu ubóstwa lub poziomu zagrożenia ubóstwem u dzieci ze względu na kryzys gospodarczy; mając na uwadze, że ten wzrost negatywnie wpływa na prawa do opieki zdrowotnej, edukacji i ochrony socjalnej;
- O. mając na uwadze, że ubóstwo, którego poziom w państwach członkowskich od bardzo wielu lat jest wysoki, ma coraz większy wpływ na gospodarkę, szkodzi wzrostowi gospodarczemu, zwiększa deficyty budżetów publicznych i ogranicza konkurencyjność Europy;
- P. mając na uwadze, że brak odpowiednich warunków mieszkaniowych i odpowiedniego ogrzewania ma negatywny wpływ na zdrowie, kształcenie, włączenie społeczne i zatrudnienie, zwłaszcza w przypadku osób w najtrudniejszej sytuacji; mając na uwadze, że ludzie cierpią z powodu braku możliwości ogrzania swoich domostw zarówno w północnych, jak i południowych państwach członkowskich; mając na uwadze, że dane EU-SILC pokazują, że przeciążenie wydatkami mieszkaniowymi (w podziale według tytułu prawnego do zajmowanego mieszkania) jest większe w przypadku najemców mieszkań w sektorze prywatnym w niektórych państwach członkowskich, co można wytłumaczyć niską jakością mieszkań i wysokimi cenami; mając na uwadze, że wiele

rodzin ma trudności z poniesieniem kosztów podstawowych usług i dóbr również z powodu wzrostu cen energii;

- Q. mając na uwadze, że ubóstwo energetyczne jest związane z ogólnym ubóstwem i wynika z szeregu czynników, do których należą kwestie dotyczące zdrowia i niepełnosprawności, brak dostępu do specjalnie dostosowanych ofert lub usług online, niskie dochody, system ogrzewania wykorzystywany w gospodarstwie domowym oraz jakość i charakterystyka energetyczna budynków mieszkalnych;
- R. mając na uwadze, że bezrobotni, rodziny niepełne, rodziny o niskich dochodach, wdowcy lub wdowy, przewlekle chorzy, osoby w starszym wieku, osoby młode, osoby niepełnosprawne i osoby z mniejszości często znajdują się w grupie osób najbardziej zagrożonych ubóstwem i szczególnie cierpią z powodu wysokich kosztów życia;
- S. mając na uwadze, że ogromne różnice między państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o poziom ochrony socjalnej i wysokość dochodu minimalnego, powodują, że w niektórych państwach członkowskich świadczenia socjalne zmniejszają ryzyko ubóstwa o 60 %, a w innych zaledwie o 15 %; mając na uwadze, że w UE świadczenia socjalne zmniejszają ryzyko ubóstwa średnio o 35 %;
- T. mając na uwadze, że mający się wkrótce ukazać raport Eurofound zatytułowany „Mieszkalnictwo w Europie” będzie zawierać model szacujący, iż z powodu obecnego poziomu nieodpowiednich warunków mieszkalnych (domostw) (według danych za 2011 r.) opieka medyczna kosztuje gospodarki państw UE-28 ogółem ponad 170 mld EUR rocznie; mając na uwadze, że jeżeli podjęto by wszystkie niezbędne działania naprawcze, koszty opieki medycznej zmniejszyłyby się o około 8 mld EUR w pierwszym roku, co zaowocowałoby coraz większymi korzyściami w przyszłości;
- U. mając na uwadze, że ONZ potwierdził, iż prawo człowieka do wody i infrastruktury sanitarnej oznacza prawo każdego człowieka do wody – do użytku osobistego i domowego – która charakteryzuje się dobrą jakością, jest bezpieczna i fizycznie dostępna w wystarczającej ilości po przystępnych cenach; mając na uwadze, że w innym zaleceniu ONZ stwierdzono, iż opłaty za wodę, jeżeli obowiązują, nie powinny przekraczać 3 % dochodów gospodarstwa domowego; mając na uwadze, że prywatyzacja usług wodnych ma negatywny wpływ na gospodarstwa domowe doświadczające ubóstwa lub zagrożone ubóstwem;
- V. mając na uwadze, że ubóstwo energetyczne staje się coraz poważniejszym problemem w Europie i może się zwiększać w kolejnych latach z powodu przewidywanych wzrostów cen energii, jednoczesnego zwiększania się nierówności dochodów i ogólnego poziomu ubóstwa, braku odpowiednich systemów ogrzewania oraz ogólnie niskiej jakości systemów izolacji cieplnej budynków mieszkalnych, w szczególności w krajach śródziemnomorskich;
- W. mając na uwadze, że w UE w ubóstwie żyje 12 mln więcej kobiet niż mężczyzn; mając na uwadze, że ta dysproporcja wynika między innymi ze zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur ze względu na płeć, wysokiego odsetka kobiet wykonujących prace dorywcze, a także z faktu, że kobiety są często zmuszane do rezygnacji z działalności zarobkowej ze względu na zbyt wysoki koszt usług opieki nad dziećmi;
- X. mając na uwadze, że zróżnicowanie sytuacji kobiet i mężczyzn pod względem

wynagrodzenia, czasu pracy i długości życia zawodowego, którego kobiety doświadczają w czasie kariery zawodowej, bezpośrednio przekłada się na ich warunki życia po przejściu na emeryturę; mając na uwadze, że kobiety powyżej 65 roku życia są zdecydowanie bardziej zagrożone ubóstwem lub wykluczeniem społecznym niż mężczyźni w tym samym wieku, gdyż średni dochód emerytalny kobiet jest obecnie niższy, a często znacznie niższy, od średniego dochodu emerytalnego mężczyzn;

- Y. mając na uwadze, że unia energetyczna powinna być skutecznym sposobem zaradzenia dotykającemu ponad 100 mln Europejczyków ubóstwu energetycznemu poprzez umocnienie pozycji najbardziej na nie narażonych konsumentów, poprawę efektywności energetycznej w przypadku osób w najtrudniejszej sytuacji i wprowadzenie środków zaradczych, które pozwoliłyby osobom potrzebującym zaopatrywać się w energię po przystępnych cenach;
- Z. mając na uwadze, że dyrektywa 2012/27/UE wzywa państwa członkowskie do stworzenia programów mających na celu uświadamianie oraz informowanie obywateli i gospodarstw domowych o efektywności energetycznej, a także doradzanie im w tej kwestii;
- AA. mając na uwadze, że uznając stan ubóstwa gospodarstwa domowego za nierozdzielny, należy podkreślić skutki energetycznego aspektu ubóstwa;
- AB. mając na uwadze, że renowacja krajowych zasobów budynków z zamiarem poprawy efektywności zużycia energii będzie miała bezpośredni wpływ na zmniejszenie kosztów energii, w szczególności dla gospodarstw domowych dysponujących mniejszymi środkami, i przyczyni się do stworzenia miejsc prac;
- AC. mając na uwadze, że 22 348 834 gospodarstw domowych (około 11 % ludności UE) wydaje ponad 40 % dochodu do dyspozycji na mieszkanie; mając na uwadze, że w ramach europejskiego semestru uznano przeciążenie wydatkami mieszkaniowymi za tendencję społeczną wartą obserwacji; mając na uwadze, że 21 942 491 gospodarstw domowych (około 10,8 % ludności UE) doświadcza trudności z utrzymaniem odpowiedniej temperatury otoczenia w pomieszczeniach mieszkalnych; mając na uwadze, że UE i państwa członkowskie powinny w trybie pilnym zidentyfikować, wdrożyć i utrzymać środki polityczne umożliwiające gospodarstwom domowym pokrywanie wydatków mieszkaniowych, w tym dodatki mieszkaniowe;
- AD. mając na uwadze, że ceny obowiązujące na rynkach energii są w Europie coraz bardziej do siebie zbliżone, podczas gdy zbliżenie siły nabywczej nie postępuje w takim samym tempie;
- AE. mając na uwadze, że dostęp do mieszkania stanowi prawo podstawowe, które można postrzegać jako niezbędny warunek wykonywania innych praw podstawowych i życia w godnych warunkach, a także posiadania do nich dostępu; mając na uwadze, że zapewnienie dostępu do pomocy na rzecz godnych i odpowiednich warunków mieszkaniowych stanowi międzynarodowe zobowiązanie państw członkowskich, które Unia musi uwzględnić, oraz że prawo do mieszkania i prawo dostępu do pomocy mieszkaniowej zostało uznane w art. 34 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w art. 30 i 31 zrewidowanej Europejskiej karty społecznej Rady Europy, w art. 25 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka oraz jest o nim mowa w wielu konstytucjach państw członkowskich;

- AF. mając na uwadze, że koszty mieszkaniowe to największy wydatek w budżetach europejskich gospodarstw domowych; mając na uwadze, że wzrost cen związanych z mieszkaniem (gruntem, własnością, wynajmem, zużyciem energii) jest źródłem niestabilności i niepokoju oraz musi być postrzegany jako kwestia budząca poważne obawy;
- AG. mając na uwadze, że deprivacja mieszkaniowa i ubóstwo energetyczne są większe w krajach o niższym udziale lokali socjalnych (tj. w krajach Europy Wschodniej i krajach śródziemnomorskich);
- AH. mając na uwadze, że dane dotyczące procentowego udziału lokali socjalnych w ogólnej liczbie lokali mieszkalnych pokazują, że w krajach na zachodzie i północy Europy mamy do czynienia z wyższym udziałem publicznego mieszkalnictwa socjalnego w porównaniu ze średnią unijną, natomiast w krajach Europy Wschodniej i krajach śródziemnomorskich utrzymuje się minimalny poziom lokali socjalnych (około 5 %) lub sektor mieszkalnictwa socjalnego w ogóle nie istnieje;
- AI. mając na uwadze, że w badaniach Eurofound stwierdzono, iż głównym rodzajem długu wielu ludzi o niskich dochodach są zaległości w opłatach za media, czego czasem się nie dostrzega;
- AJ. mając na uwadze, że mieszkalnictwo socjalne odgrywa zasadniczą rolę w osiągnięciu celu strategii „Europa 2020” dotyczącego ograniczenia ubóstwa, ponieważ przyczynia się do zapewnienia wysokich poziomów zatrudnienia, włączenia społecznego i spójności społecznej, sprzyja mobilności zawodowej i jest sprzymierzeńcem w walce z ubóstwem;
- AK. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Eurofound zatytułowanym „Access to benefits: reducing non-take-up” („Dostęp do świadczeń: zmniejszenie liczby osób nieotrzymujących świadczeń pomimo uprawnień”) wyraźnie podkreślono problem polegający na tym, iż wiele osób uprawnionych nie otrzymuje świadczeń socjalnych i nie korzysta z systemów dochodu minimalnego; mając na uwadze, że samo stworzenie takich systemów nie wystarczy i że należy zapewnić osobom uprawnionym otrzymywanie świadczeń; mając na uwadze, że należy również wziąć pod uwagę oszczędności osiągnięte w dłuższej perspektywie w wyniku sprawnego, efektywnego i wydajnego kierowania świadczeń do grup docelowych;
- AL. mając na uwadze, że kryzys wpłynął na warunki dostępu gospodarstw domowych do mieszkań, jak również na inwestycje w mieszkalnictwo socjalne w Unii, oraz że miał on znaczący negatywny wpływ na wydatki publiczne przeznaczone na inwestycje w mieszkalnictwo socjalne, w związku z czym państwa członkowskie i Unia powinny podjąć pilne działania celem zagwarantowania prawa dostępu do godnych i przystępnych cenowo mieszkań;
- AM. mając na uwadze, że ubóstwo i wykluczenie społeczne są nadal kluczowymi społecznymi determinantami sytuacji zdrowotnej i warunków życia, w tym przewidywanej długości życia, zwłaszcza zważywszy na wpływ ubóstwa dzieci na ich zdrowie i dobrostan, oraz że dysproporcje pod względem zdrowia między osobami bogatymi a ubogimi utrzymują się na znacznym poziomie, jeśli wziąć pod uwagę dostęp do przystępnych cenowo usług zdrowotnych, jak również dochody i zamożność, a w niektórych dziedzinach nadal się pogłębiają;

- AN. mając na uwadze, że Komitet Ochrony Socjalnej Rady Unii Europejskiej w opinii z dnia 20 maja 2010 r. wyraził zaniepokojenie faktem, że obecny kryzys gospodarczy i finansowy może negatywnie wpłynąć na dostęp obywateli do opieki zdrowotnej oraz na środki budżetowe przeznaczane przez państwa członkowskie na służbę zdrowia;
- AO. mając na uwadze, że obecny kryzys gospodarczy i finansowy może mieć poważne skutki dla sektora opieki zdrowotnej w kilku państwach członkowskich, zarówno po stronie popytu, jak i podaży;
- AP. mając na uwadze, że ograniczenia spowodowane obecnym kryzysem gospodarczym i finansowym mogą poważnie zagrozić długoterminowej stabilności finansowej i organizacyjnej systemów opieki zdrowotnej państw członkowskich, a tym samym utrudnić równy dostęp do opieki zdrowotnej na ich terytorium;
- AQ. mając na uwadze, że łączne występowanie ubóstwa i innych przyczyn trudnej sytuacji, takich jak wiek dziecięcy lub podeszły, niepełnosprawność lub przynależność do mniejszości, powoduje dalsze zwiększenie ryzyka wystąpienia nierówności w sytuacji zdrowotnej, a także mając na uwadze, że również słabe zdrowie może prowadzić do ubóstwa lub wykluczenia społecznego;
- AR. mając na uwadze, że według ostatnich danych Eurostatu 21 % gospodarstw domowych w UE-28 nie ma dostępu do internetu, a 20 % osób w wieku 16–74 lat deklaruje, że nigdy z internetu nie korzystało; mając na uwadze, że w Holandii odsetek gospodarstw domowych posiadających łącze internetowe jest najwyższy (95 %), natomiast na ostatnim miejscu jest Bułgaria, gdzie dostęp do internetu posiada 54 % gospodarstw domowych;
- AS. mając na uwadze, że jednolity rynek cyfrowy jest jednym z 10 priorytetów nowej Komisji, a w przyszłości 90 % miejsc pracy będzie wymagało pewnych umiejętności informatycznych; mając na uwadze, że choć 59 % obywateli europejskich ma dostęp do sieci 4G, to na obszarach wiejskich ten odsetek nie przekracza 15 %;
- AT. mając na uwadze, że godziwa praca jest najlepszym sposobem na oddalenie ryzyka ubóstwa i wykluczenia społecznego, a znajomość technologii informatycznych i komunikacyjnych oraz dostęp do nich są niezaprzeczalnymi atutami w poszukiwaniu zatrudnienia;
- AU. mając na uwadze, że rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 64/292 z dnia 28 lipca 2010 r. zatytułowana „Prawo człowieka do wody i urządzeń sanitarnych” uznaje prawo do bezpiecznej i czystej wody pitnej za prawo podstawowe, niezbędne do pełnego cieszenia się życiem i korzystania ze wszystkich praw człowieka;
- AV. mając na uwadze, że wielowymiarowość aspektów ubóstwa związanych z płcią wymaga wszechstronnego podejścia do rozwiązywania problemu dyskryminacji z wielu przyczyn jednocześnie oraz takich kwestii jak warunki mieszkaniowe, koszty energii, usługi publiczne, bezpieczeństwo zatrudnienia, niepewne zatrudnienie i polityka podatkowa;
- AW. mając na uwadze, że cele przeciwdziałania ubóstwu nie zostaną osiągnięte, jeżeli nie rozwiąże się problemu ubóstwa kobiet, gdyż równość płci oraz wzmocnienie ekonomicznej pozycji kobiet i ich emancypacja są niezbędne do osiągnięcia większej

konwergencji w ograniczaniu ubóstwa;

- AX. mając na uwadze, że gromadzenie danych i kształtowanie polityki w zakresie ubóstwa, kosztów utrzymania i dochodów w oparciu o gospodarstwa domowe jako jednostki podstawowe zakłada jednorodność i równą dystrybucję zasobów między członków gospodarstwa domowego; mając na uwadze, że w praktyce gospodarstwa domowe różnią się między sobą, a dystrybucja środków może być nierówna i uwarunkowana płcią, co wymaga podejścia do kształtowania polityki opartego na indywidualnych kosztach i dochodach;
- AY. mając na uwadze, że 17 % gospodarstw domowych prowadzonych przez samotnych rodziców, w przeważającej większości przez kobiety, nie jest w stanie ogrzać swoich mieszkań, podczas gdy w ogóle populacji odsetek ten wynosi 10 %; mając na uwadze, że hurtowe ceny energii spadły, natomiast jej ceny detaliczne wzrosły, prowadząc do wzrostu kosztów; mając na uwadze, że brakuje, niestety, ogólnounijnej definicji ubóstwa energetycznego, choć zjawisko to w nieproporcjonalny sposób dotyczy kobiet;
- AZ. mając na uwadze, że stopa bezrobocia wśród młodych kobiet jest wyższa niż w innych grupach wiekowych, w związku z czym młode kobiety są zagrożone ubóstwem od wczesnych lat życia;
- BA. mając na uwadze, że o ile rosnące koszty ponoszone przez gospodarstwa domowe i przeciążenie wydatkami mieszkaniowymi to jeden z czynników bezdomności wśród kobiet, o tyle odsetek kobiet tracących lub porzucających swój dom oraz przyczyny tego zjawiska wymagają dalszych badań; mając na uwadze, że zadłużenie poszczególnych osób i gospodarstw domowych jest bezpośrednio związane z kosztami ponoszonymi przez gospodarstwa domowe i stanowi jeden z podstawowych czynników ubóstwa i wykluczenia społecznego;

Podstawowe zalecenia

Na podstawie zaleceń wyszczególnionych w niniejszej rezolucji:

1. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pełnego zaangażowania się w walkę z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz do przyjęcia zintegrowanej strategii na rzecz przeciwdziałania różnym przejawom ubóstwa energetycznego poprzez wszechstronne podejście ściślej wiążące politykę gospodarczą, politykę zatrudnienia, politykę edukacyjną, energetyczną i transportową z polityką społeczną w oparciu o najlepsze praktyki;
2. wzywa państwa członkowskie do podpisania europejskiego moratorium na odcinanie ogrzewania w okresie zimowym, aby zadbać o to, by w zimie przez ustalony okres żadne gospodarstwo domowe nie mogło zostać pozbawione dopływu energii lub by tym, które są w takiej sytuacji, został przywrócony dopływ energii, z podkreśleniem, że poniesienie związanych z tym kosztów jest z zasady obowiązkiem władzy publicznej, gdyż za politykę społeczną ponoszą w pierwszym rzędzie odpowiedzialność rządy; wzywa państwa członkowskie do oszacowania środków potrzebnych do spełnienia standardów Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) dotyczących odpowiedniej temperatury otoczenia w pomieszczeniach mieszkalnych;
3. zachęca Komisję do przeprowadzenia oceny skutków systemów dochodu minimalnego

w UE i do rozważenia kolejnych kroków z uwzględnieniem sytuacji gospodarczej i społecznej każdego państwa członkowskiego oraz z oceną tego, czy ta polityka umożliwi gospodarstwom domowym zaspokojenie podstawowych indywidualnych potrzeb; zachęca Komisję do oszacowania na tej podstawie sposobu i środków zapewniania na szczeblu państw członkowskich odpowiedniego dochodu minimalnego, zgodnie z krajowymi praktykami i tradycjami przy jednoczesnym poszanowaniu specyfiki każdego z nich, w celu wsparcia konwergencji społecznej w całej Unii;

4. apeluje do państw członkowskich o zadbanie o to, by władze krajowe, regionalne i lokalne w skuteczniejszy, ukierunkowany i staranniej monitorowany sposób korzystały z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (EFSD) w celu zaradzenia ubóstwu energetycznemu, rosnącym kosztom życia, wykluczeniu społecznemu, deprawacji mieszkaniowej i niedostatecznej jakości budynków mieszkalnych; uważa, że Komisja powinna dopuścić większą elastyczność w tym zakresie;
5. zachęca Komisję i państwa członkowskie do zorganizowania szczytu poświęconego ograniczeniu ubóstwa, skrajnego ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz dostępowi do godziwych warunków życia;

Strategie polityczne UE na rzecz osiągnięcia celu przeciwdziałania ubóstwu

6. ubolewa nad wzrostem liczby osób żyjących w ubóstwie i wykluczonych społecznie lub zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, jako że celem strategii „Europa 2020” jest ograniczenie liczby takich osób o co najmniej 20 mln; ubolewa nad tym, że wskaźnik ubóstwa wskazuje na poprawę sytuacji tylko w niektórych państwach członkowskich; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by odnowiły zobowiązanie do osiągnięcia celu ograniczenia ubóstwa, który staje się coraz bardziej nieosiągalny;
7. wzywa państwa członkowskie do zapewniania wszystkim bez wyjątku łatwo dostępnego i odpowiedniego wsparcia, w tym dochodu minimalnego, dopóki jest on konieczny, oraz do zapewniania różnego rodzaju rekompensat niezbędnych do zaradzenia sytuacji ubóstwa, jeżeli nie da się zmniejszyć kosztów w krótkim czasie; podkreśla, że ważne jest ustalenie kryteriów kwalifikujących do korzystania z systemu odpowiedniego dochodu minimalnego;
8. wzywa państwa członkowskie do ponownego rozważenia i dostosowania wszelkiego rodzaju strategii politycznych, które mogą prowadzić do wzrostu ubóstwa;
9. wzywa Komisję, by rozważyła możliwość przedłużenia terminu działania Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym poza okres programowania 2014–2020 oraz jego ściślejsze współdziałanie z innymi funduszami europejskimi, a zwłaszcza z Europejskim Funduszem Społecznym (EFS) i aktywną polityką zatrudnienia, w celu ułatwienia osobom najbardziej potrzebującym wejścia na rynek pracy, jak również by oceniła, w jakiej mierze najbardziej potrzebujące i najbardziej narażone grupy społeczne, takie jak młode kobiety, rodziny niepełne, osoby niepełnosprawne i kobiety w starszym wieku, skorzystały z programu;
10. zwraca się do państw członkowskich o ułatwienie stowarzyszeniom działającym w obszarze przeciwdziałania ubóstwu dostępu do europejskich źródeł finansowania z Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym bez dodatkowych obciążeń administracyjnych dla tych stowarzyszeń, które często nie dysponują

odpowiednim personelem;

11. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o ustanowienie mechanizmów służących uznawaniu umiejętności zdobytych także w sposób nieformalny, a nie tylko formalny;
12. podkreśla, że przy realizacji programów takich jak gwarancja dla młodzieży konieczny jest kompleksowy wgląd w strukturę zatrudnienia w regionach, w których mają one być wdrażane; wymaga to przededefiniowania roli urzędów pracy, czyli wspierania zarejestrowanych w nich osób, uwzględniania specyfiki każdej z nich, podniesienia kwalifikacji i zwrócenia uwagi na rozwijające się sektory poprzez bezpośredni kontakt z przedsiębiorcami w celu uzyskania od nich informacji o kompetencjach pożądanых u potencjalnych pracowników;
13. przyjmuje z zadowoleniem wiadomość, że Komisja zamierza zaproponować utworzenie europejskiego filaru praw socjalnych; przypomina, że taki filar powinien dotrzymać zobowiązań ujętych w art. 9 TFUE;
14. popiera Komisję w zamiarze dążenia do tego, by Unia osiągnęła „rating AAA” w obszarze polityki społecznej dzięki przedstawieniu nowych środków w celu poprawy skuteczności polityki społecznej i polityki zatrudnienia, co obejmuje m.in. jasną strategię zwalczania uwarunkowanych płcią aspektów wykluczenia społecznego;
15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do opracowania, przyjęcia i wdrożenia ram UE dotyczących ograniczenia ubóstwa i wykluczenia społecznego zgodnie ze strategią „Europa 2020”, obejmujących konkretne środki i działania, w tym wobec ubóstwa energetycznego;
16. przypomina opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pt. „W kierunku skoordynowanych działań europejskich na rzecz zapobiegania ubóstwu energetycznemu i zwalczania go” oraz odnotowuje jego zalecenie, by „stworzyć europejskie obserwatorium ubóstwa skoncentrowane głównie na ubóstwie energetycznym, które zgromadziłoby wszystkie zainteresowane strony w celu ustalenia europejskich wskaźników ubóstwa energetycznego (w powiązaniu z Eurostatem), dokonałoby przeglądu sytuacji, określiłoby najlepsze praktyki i wydałoby zalecenia dotyczące skuteczniejszego zapobiegania temu problemowi i radzenia sobie z nim oraz dotyczące ustanowienia europejskiej solidarności w tym zakresie”; podkreśla znaczenie opracowywania wskaźników i gromadzenia danych o zużyciu energii i kosztach gospodarstw domowych w związku z ubóstwem energetycznym, aby udostępnić wiarygodne informacje oraz umożliwić prowadzenie polityki i skuteczne monitorowanie w oparciu o dane naukowe;
17. uważa, że ubóstwo i wykluczenie społeczne mają wymiar międzypokoleniowy, i z tego względu podkreśla konieczność ułatwiania dzieciom żyjącym w gospodarstwach domowych w sytuacji poniżej poziomu ubóstwa dostępu do edukacji oraz opowiada się za polityką mającą za cel zapobieganie przedwczesnemu kończeniu nauki;
18. apeluje do Rady i do państw członkowskich w obliczu pogłębiającego się ubóstwa o zintensyfikowanie działań na rzecz wsparcia osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, co obejmuje również istotny aspekt płci, przykładowo w formie zalecenia Rady, z zamiarem osiągnięcia celu ograniczenia ubóstwa określonego w strategii „Europa 2020”;

19. ponownie przypomina, jak istotne jest wzmacnianie pozycji kobiet i dziewcząt przez kształcenie, w tym kształcenie formalne i pozaformalne, a także jak ważna jest rola kształcenia w zwalczaniu stereotypów płci i przeciwdziałaniu stygmatyzacji ubóstwa oraz w zwiększaniu dochodów dzięki wkraczaniu kobiet do sektorów, w których dotychczas są one niedostatecznie reprezentowane, takich jak nauka, technika, inżynieria i przedsiębiorczość, a także wzywa Komisję do włączenia celów w dziedzinie szkolenia zawodowego kobiet do zaleceń dla poszczególnych krajów;
20. zwraca się do każdego z państw członkowskich o przedstawienie szczegółowego przebiegu planu ograniczania ubóstwa oraz o wskazanie, w jaki sposób jego strategia będzie przeciwdziałać tym aspektom ubóstwa i wykluczenia społecznego, które są uwarunkowane płcią;

Zasoby i dochody ubogich gospodarstw domowych

21. podkreśla, że godziwy dochód jest zasadniczym warunkiem zdolności do przeżycia życia w poczuciu godności; podkreśla, że choć zatrudnienie może być jednym z kluczowych sposobów wyjścia z ubóstwa, ważne jest istnienie dochodu minimalnego wystarczającego, by wesprzeć obywateli w zaspokajaniu podstawowych potrzeb; przypomina, że w 2013 r. 16,7 % ludności UE-28 było zagrożonych ubóstwem po uwzględnieniu transferów socjalnych, co oznacza, iż poziom ich dochodu do dyspozycji znajdował się poniżej krajowego progu zagrożenia ubóstwem oraz że poziom ubóstwa pracujących i ubóstwa bezwzględne jest wciąż niedopuszczalnie wysoki;
22. zachęca Komisję, aby w ramach europejskiego semestru, uwzględniając specyfikę każdego z państw członkowskich, wydała zalecenia dla państw członkowskich dotyczące proponowanych strategii politycznych i reform mających skutecznie przeciwdziałać ubóstwu i wykluczeniu społecznemu z zamiarem sprzyjania konwergencji społecznej;
23. przypomina opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie europejskiego dochodu minimalnego i wskaźników ubóstwa; zauważa, że w opinii tej poparto ideę europejskich ram odpowiedniego dochodu minimalnego, które powinny ustanowić wspólne standardy i wskaźniki, zapewnić metodologię monitorowania ich wdrożenia i usprawnić prowadzenie dialogu między zainteresowanymi stronami, państwami członkowskimi i instytucjami UE; uważa, że takie ramy musiałyby być oparte na danych naukowych i prawach podstawowych oraz uwzględniać sytuację gospodarczą i społeczną każdego z państw członkowskich, a także być zgodne z zasadą pomocniczości;
24. podkreśla, że systemy dochodu minimalnego powinny zapobiegać głębokiej deprivacji materialnej gospodarstw domowych i wydobywać je z tego rodzaju sytuacji, umożliwiając osiągnięcie dochodu powyżej poziomu ubóstwa; przypomina, że systemy dochodu minimalnego na szczeblu krajowym mogłyby być podstawowymi instrumentami dotrzymania zobowiązań ujętych w art. 9 TFUE dzięki zagwarantowaniu odpowiedniej ochrony socjalnej, ograniczeniu wykluczenia społecznego, udziałowi w społecznej ochronie zdrowia oraz większej równości szans; podziela opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, że systemom dochodu minimalnego powinno towarzyszyć uczenie się przez całe życie, zaangażowanie zainteresowanych stron oraz aktywna polityka rynku pracy mająca na celu wspieranie bezrobotnych w powrocie na rynek pracy i w znalezieniu godziwego zatrudnienia;

25. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dostarczania informacji osobom zagrożonym ubóstwem i wykluczeniem społecznym, udzielania im porad i pomocy, aby mogły podejmować świadomy wybór co do ich zużycia energii, oraz do wspierania podmiotów pozarządowych i organów lokalnych udzielających ukierunkowanego doradztwa w zakresie energii i szkolących doradców w tej dziedzinie, a także do zobowiązania dostawców energii do umieszczania na rachunkach za energię zużytą przez gospodarstwa domowe informacji o działaniach pozwalających zmniejszyć zużycie i poprawić efektywność energetyczną;
26. zachęca państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach Komisję, aby prowadziły proaktywną politykę w zakresie odpowiedniego budownictwa mieszkaniowego w celu zapewnienia dostępu do mieszkań dobrej jakości; wzywa państwa członkowskie do prowadzenia rozsądnej polityki czynszowej w razie niezbędnych pilnych środków społecznych i podkreśla, że polityce tej powinny także towarzyszyć długofalowe programy mieszkaniowe i wspólnotowe mające na celu zwiększenie liczby mieszkań dostępnych różnym grupom docelowym w niekorzystnej sytuacji społecznej; podkreśla, że w całej UE wciąż potrzebne są skuteczne działania służące uniknięciu kolejnych baniek mieszkaniowych takie jak skuteczne przepisy chroniące konsumentów na rynku nieruchomości; zachęca do prowadzenia polityki w tym zakresie mającej na celu udzielanie pomocy gospodarstwom domowym doświadczającym trudności finansowych w pozostaniu w ich głównych miejscach zamieszkania;
27. wzywa państwa członkowskie i Komisję do zapewnienia obywatelom europejskim ich podstawowego prawa do pomocy mieszkaniowej jako niezbędnego warunku prowadzenia godnego życia; wzywa do uznania znaczenia budownictwa mieszkaniowego na wynajem w przystępnych cenach jako rozwiązania ułatwiającego dostęp do mieszkania osobom o niskich dochodach oraz apeluje do państw członkowskich o zapewnienie dostatecznej liczby mieszkań w przystępnych cenach;
28. podkreśla, że poważnym problemem w wielu państwach członkowskich jest ubóstwo osób starszych; apeluje zatem do państw członkowskich o reformę systemów emerytalnych z zamiarem zagwarantowania odpowiedniego poziomu świadczeń emerytalnych, a także stabilności i pewności systemów emerytalnych;
29. wzywa Komisję, by zaradziła problemowi bezdomności jako skrajnemu przejawowi ubóstwa, a w szczególności problemowi zgonów w okresie zimowym wśród bezdomnych i osób mieszkających w nieogrzewanych domostwach; wzywa państwa członkowskie do dokonania ponownej oceny ich postępów w eliminowaniu tych skrajnych przejawów ubóstwa;
30. wzywa Komisję i państwa członkowskie do pilnego zidentyfikowania, wdrożenia i utrzymania środków politycznych, w tym dodatków mieszkaniowych, które umożliwią gospodarstwom domowym pokrycie wydatków mieszkaniowych, mając na uwadze, że 22 348 834 gospodarstw domowych (około 11 % ludności UE) wydaje ponad 40 % dochodu do dyspozycji na mieszkanie, a 21 942 491 gospodarstw domowych (około 10,8 % ludności UE) doświadcza trudności z utrzymaniem odpowiedniej temperatury otoczenia w pomieszczeniach mieszkalnych;
31. przypomina, że gospodarstwa domowe o niskich dochodach oraz gospodarstwa domowe doświadczające ubóstwa lub zagrożone ubóstwem są bardziej uzależnione od wysokiej jakości usług publicznych w przystępnej cenie; apeluje do państw

członkowskich o ponoszenie niezbędnych wydatków publicznych, aby zapewnić wysokiej jakości usługi publiczne w przystępnej cenie gospodarstwom domowym o niskich dochodach;

Wydatki ubogich gospodarstw domowych

32. przyjmuje z zadowoleniem prace Komisji nad budżetem referencyjnym, które są krokiem w dobrym kierunku, biorąc pod uwagę fakt, że potraktowanie w bardziej wyważony sposób zarówno dochodów, jak i wydatków ubogich gospodarstw domowych z zastosowaniem podejścia opartego na danych jest wciąż wyzwaniem do podjęcia; wskazuje, że budżety referencyjne odzwierciedlające wydatki gospodarstw domowych można by było wykorzystać do opracowania wsparcia i zbadania jego adekwatności; uważa taki instrument za niezwykle wartościowy dla przywrócenia spójności społecznej w UE, zmniejszenia nierówności i osiągnięcia określonego w strategii „Europa 2020” celu dotyczącego ubóstwa i wykluczenia społecznego; podkreśla, że obniżenie wydatków ubogich gospodarstw domowych pozytywnie wpłynie na odnośne gospodarstwa, a także na gospodarkę, zwłaszcza lokalną, i na spójność społeczną;
33. przypomina, że ubogie gospodarstwa domowe wydają największą część dochodów na mieszkanie, media i żywność, w związku z czym wzywa Komisję do lepszego powiązania jej różnych strategii politycznych na rzecz zwalczania ubóstwa, do usprawnienia wymiany dobrych praktyk i do ułatwienia systematycznego dialogu z osobami dotkniętymi ubóstwem, aby zapewnić im możliwość udziału w ocenie dotyczących ich strategii politycznych;
34. podkreśla, że dotychczas nie powstała definicja ubóstwa energetycznego na szczeblu unijnym, a zatem bardzo trudno jest właściwie ocenić zasięg, przyczyny i skutki tego aspektu ubóstwa w Unii; wzywa Komisję do opracowania wraz z zainteresowanymi stronami wspólnej definicji ubóstwa energetycznego oraz do ustalenia czynników przyczyniających się do trudnej sytuacji gospodarstw domowych;
35. wzywa Komisję do dostarczenia w związku z tym ocen skutków i informacji o najlepszych praktykach w dziedzinie zwalczania ubóstwa energetycznego w państwach członkowskich; podkreśla, że energia musi być przystępna cenowo dla wszystkich obywateli Unii;
36. podkreśla, że niezwykle ważne jest uniknięcie tego, by jeszcze więcej młodych ludzi popadło w ubóstwo energetyczne w przeszłości;
37. zauważa, że wykazano, iż kształcenie ekonomiczne i finansowe w młodym wieku poprawia zdolność podejmowania decyzji ekonomicznych w późniejszym życiu, w tym również decyzji związanych z zarządzaniem kosztami i dochodami; zaleca wymianę najlepszych praktyk i propagowanie programów edukacyjnych skierowanych do kobiet i dziewcząt ze słabszych grup społecznych i ze zmarginalizowanych społeczności doświadczających ubóstwa i wykluczenia społecznego;
38. podkreśla, że niemały odsetek osób doświadczających ubóstwa energetycznego to osoby zagrożone ubóstwem i wykluczeniem społecznym i w związku z tym nie stać ich na niezbędne początkowe inwestycje w wyposażenie zwiększające efektywność energetyczną, takie jak izolacja lub odnawialne źródła energii; wskazuje, że w ten

sposób tworzy się błędne koło polegające na stałym przeznaczaniu większej niż to konieczne części dochodu gospodarstwa domowego na media, podczas gdy pozostaje nierozwiązana m.in. kwestia efektywności energetycznej lub braków energii;

39. wzywa Komisję, Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) oraz państwa członkowskie do podjęcia badań nad bezdomnością wśród kobiet oraz jej przyczynami i czynnikami, ponieważ obecnie dostępne dane nie ukazują odpowiednio tego zjawiska; zwraca uwagę, że czynniki uwarunkowane płcią, które należy wziąć pod uwagę, obejmują zależność ekonomiczną ze względu na płeć, zamieszkiwanie w lokalach tymczasowych oraz unikanie korzystania z usług opieki społecznej;
40. popiera inicjatywę opracowania budżetu referencyjnego stanowiącego zestaw wytycznych i apeluje do Komisji o uwzględnienie w pracach nad tym budżetem kwestii uwarunkowanych płcią, w tym nierówności między kobietami i mężczyznami w gospodarstwach domowych;
41. uważa, że dłuższe średnie trwanie życia kobiet również musi być brane pod uwagę jako potencjalny czynnik trudnej sytuacji i wykluczenia;

Ukierunkowanie finansowania i polityki na zaradzenie ubóstwu i ubóstwu energetycznemu

42. wzywa państwa członkowskie i UE, aby zapewniły gospodarstwom domowym o niskich dochodach nieoprocentowane lub nisko oprocentowane mikrokredyty lub pożyczki (np. za pośrednictwem EBI), aby pomóc im w początkowych inwestycjach w odnawialne źródła energii lub w efektywność energetyczną, np. izolację, energię słoneczną i urządzenia energooszczędne;
43. nalega na państwa członkowskie, by realizowane przez nie inwestycje, zarówno w nowe lokale mieszkalne, jak i w renowację już istniejących opierały się na efektywności energetycznej;
44. przypomina, że ukierunkowanie niektórych strategii politycznych i finansowania unijnego na zmniejszenie kosztów energii ponoszonych przez ubogie gospodarstwa domowe dzięki inwestowaniu w odnawialne źródła energii lub w efektywność energetyczną ma wielorakie pozytywne skutki: poprawa warunków życia i sytuacji zdrowotnej odnośnych osób, ograniczenie wydatków gospodarstw domowych przynoszące rodzinom ubogim ulgę finansową, większe inwestycje, więcej miejsc pracy i większy udział w osiągnięciu celów strategii „Europa 2020” na szczeblu lokalnym;
45. podkreśla ponadto, że należy monitorować wykorzystywanie funduszy oraz uprościć informacje o tych środkach i dostęp do nich;
46. zwraca uwagę na znaczenie podjęcia walki z ubóstwem nie tylko z perspektywy społecznej czy politycznej, ale i gospodarczej ze średnioterminowymi skutkami; podkreśla, że Komisja powinna wśród swoich priorytetów uwzględnić konieczność przeciwdziałania obecnej dynamice nierówności, która w znacznym stopniu szkodzi wzrostowi i bardzo negatywnie wpływa na spójność i ubóstwo;
47. podkreśla rolę UE i państw członkowskich w zmniejszeniu kosztów energii ponoszonych przez gospodarstwa domowe, przy czym UE powinna zagwarantować bezpieczeństwo dostaw, aby zapobiec znacznym wahaniom cen i spekulacjom na rynku energii, stworzyć lepsze połączenia międzysystemowe, doprowadzić do większej

integracji rynku oraz zwiększyć inwestycje w zrównoważoną energię i w badania nad odnawialnymi źródłami energii, a państwa członkowskie powinny wzmocnić swoją politykę wspierania efektywności energetycznej gospodarstw domowych ze szczególnym uwzględnieniem niepodłączonych do sieci gospodarstw domowych doświadczających ubóstwa i wykluczonych społecznie; uważa, że wśród priorytetów Unii powinna się znaleźć ochrona konsumentów;

48. uważa za naganne finansowe spekulacje zasobami naturalnymi i źródłami energii, zwłaszcza niepodlegającymi delokalizacji, jak np. energia hydroelektryczna, i dlatego wzywa Komisję i państwa członkowskie, by podjęły konieczne kroki w celu obniżenia kosztów energii dla ubogich gospodarstw domowych, wykorzystując w tym celu na przykład wpływy uzyskiwane z odpowiednich podatków;
49. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że inwestycje w efektywność energetyczną i odnawialne źródła energii kwalifikują się do finansowania z EFSI na lata 2014–2020 ze względu na ich znaczenie dla ograniczenia kosztów gospodarstw domowych związanych z energią; zachęca Komisję i państwa członkowskie, by wykorzystwały w pełni potencjał funduszy europejskich do eliminowania ubóstwa energetycznego; podkreśla, że należy usunąć przeszkody w lepszym wykorzystywaniu funduszy, takie jak niedostępność funduszy spójności dla mniejszych organizacji czy brak informacji o wymogach dotyczących wniosków;
50. przypomina, że ukierunkowanie finansowania na beneficjentów, którzy pracują z ubogimi gospodarstwami domowymi lub którzy wchodzi w skład takich gospodarstw, wymaga pewnych warunków wstępnych, które lepiej spełniają EFSI niż fundusze o szerszym zasięgu takie jak EFRR;
51. wzywa państwa członkowskie i Komisję do ułatwienia korzystania z mechanizmów finansowania krzyżowego, zwłaszcza między EFS i EFRR, w przypadku projektów z zakresu odnawialnych źródeł energii lub efektywności energetycznej ukierunkowanych na gospodarstwa domowe doświadczające ubóstwa energetycznego; podkreśla rozmaite korzyści z programów wielofunduszowych przy rozwiązywaniu przekrojowych problemów takich jak problemy związane z ubóstwem energetycznym;
52. podkreśla, że warunki mieszkaniowe gospodarstw domowych o niskich dochodach w regionach wiejskich, zarówno jeśli chodzi o najemców, jak i właścicieli, są z reguły bardzo skromne; przypomina, że nakłada się to na tzw. pułapkę wysokich kosztów mediów, co nie zostawia miejsca na inwestycje w obniżanie kosztów energii; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby poprawiły ukierunkowanie programu LEADER oraz EFRROW na zwalczanie ubóstwa energetycznego na obszarach wiejskich przez skierowanie programów operacyjnych i finansowania na wytwarzanie zwłaszcza w lokalnych sieciach zróżnicowanej energii ze źródeł odnawialnych, co obejmuje działania w zakresie efektywności energetycznej budynków skierowane do gospodarstw domowych doświadczających ubóstwa energetycznego;
53. przypomina, że najemcy mają ograniczony dostęp do finansowania efektywności energetycznej, gdyż nie są właścicielami nieruchomości; przypomina, że najemcy mogą być mniej skłonni do inwestowania, ponieważ przeprowadzają się łatwiej i częściej niż właściciele mieszkań; z zadowoleniem przyjmuje pilotażowy projekt Komisji „Ubóstwo energetyczne/paliwowe — Ocena wpływu kryzysu i przegląd istniejących i ewentualnych nowych działań w państwach członkowskich”, który ma zająć się tą

kwestią; wzywa Komisję, aby w oparciu o wyniki tego projektu pilotażowego opracowała przepisy, które umożliwią finansowanie przez UE działań w zakresie efektywności energetycznej podejmowanych przez najemców;

54. przypomina państwom członkowskim, że co najmniej 20 % łącznych zasobów EFS w każdym państwie członkowskim powinno być przeznaczane na cel „Wspieranie włączenia społecznego, walka z ubóstwem i wszelką dyskryminacją” oraz że na działania w zakresie włączenia społecznego można wykorzystywać również Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym;
55. zwraca uwagę na natychmiastową ulgę i poprawę warunków życia najuboższych gospodarstw domowych, gdy otrzymują one tanie zasoby energii odnawialnej na małą skalę, na przykład panele słoneczne do domów, które nie są podłączone do sieci energetycznej;

Łączenie celów społecznych z polityką energetyczną

56. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że w przepisach dotyczących europejskiej polityki energetycznej, a zwłaszcza w dyrektywie 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej i w dyrektywie 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków, uznano, iż strategię na rzecz efektywności energetycznej powinny się kierować również celami społecznymi; uważa za godne ubolewania to, że odnośne przepisy dyrektywy 2012/27/UE o ukierunkowaniu finansowania na gospodarstwa domowe dotknięte ubóstwem energetycznym lub na mieszkania socjalne (art. 7 ust. 7) nie są w pełni wykorzystywane przez państwa członkowskie; wzywa Komisję, by w ramach przeglądu i oceny skutków pakietu efektywności energetycznej dokonała oceny wdrożenia i korzystania z przepisów art. 7 ust. 7 i art. 5 ust. 7; wzywa również Komisję, by rozważyła na podstawie tej oceny wzmocnienie przepisów art. 7, a zwłaszcza jego ust. 7, tak aby państwa członkowskie zostały zachęczone do uwzględniania w krajowych systemach zobowiązujących do efektywności energetycznej cele społeczne;
57. przypomina, że władze lokalne również mają do odegrania rolę w zakresie promowania alternatywnych instrumentów finansowania, w tym modeli spółdzielczych, oraz w promowaniu umów dotyczących zakupów grupowych, aby umożliwić konsumentom połączenie ich zapotrzebowania na energię i tym samym osiągnięcie niższych cen energii; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wspierały rolę władz lokalnych w zmniejszaniu ubóstwa energetycznego;
58. wzywa państwa członkowskie do spełnienia standardów Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) dotyczących odpowiedniej temperatury otoczenia w pomieszczeniach mieszkalnych, wspierając najsłabsze grupy społeczne, w szczególności małe dzieci, osoby starsze, przewlekle chore i niepełnosprawne, aby chronić ich zdrowie i dobrostan;
59. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia natychmiastowych działań w celu zaradzenia problemowi wyeliminowania niepewnego zatrudnienia, które uniemożliwia pracownikom otrzymywanie regularnych i stałych dochodów, a tym samym stanowi przeszkodę w tworzeniu możliwych do realizacji budżetów i w opłacaniu rachunków gospodarstw domowych;
60. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie wszystkim obywatelom dostępu do przystępnej cenowo, pewnej, zrównoważonej i nowoczesnie uzyskiwanej

energii zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju ONZ;

Warunki mieszkaniowe a ubóstwo

61. apeluje do Komisji i państw członkowskich o zaproponowanie radykalnych środków dotyczących mieszkalnictwa socjalnego i zwiększenie inwestycji w efektywność energetyczną w socjalnych mieszkaniach czynszowych za pośrednictwem europejskich funduszy; zaleca państwom członkowskim rozwijanie oferty dobrej jakości mieszkań socjalnych, aby zagwarantować wszystkim, a szczególnie osobom w najtrudniejszej sytuacji, możliwość mieszkania w odpowiednich warunkach; zachęca państwa członkowskie do dalszego wykorzystywania możliwości dostarczania mieszkań socjalnych dzięki alternatywnym konstrukcjom prawnym; zaleca państwom członkowskim wspieranie sojuszy konsumentów;
62. zwraca uwagę, że aby umożliwić rodzicom powrót do pracy i zwiększenie ich dochodów, ważne jest zapewnienie dostępnej i dobrej jakości opieki nad dziećmi; podkreśla znaczenie takiej opieki szczególnie dla rodziców samotnie wychowujących dzieci oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie, by niezwłocznie wprowadziły środki służące udoskonalaniu usług w zakresie opieki nad dziećmi;
63. zauważa, że zwiększenie efektywności energetycznej, modernizacja oraz energia ze źródeł odnawialnych mają kluczowe znaczenie dla wyeliminowania ubóstwa energetycznego; wyraża zaniepokojenie tym, że polityka modernizacji mieszkań często nie jest skierowana do osób w najtrudniejszej sytuacji; podkreśla, że polityka modernizacji mieszkań musi być przede wszystkim skierowana do ubogich i wykluczonych ekonomicznie gospodarstw domowych w trudnej sytuacji ze szczególnym uwzględnieniem osób narażonych na nierówne traktowanie ze względu na płeć oraz dyskryminację z wielu przyczyn jednocześnie;
64. zwraca uwagę na ważną rolę przedsiębiorstw społecznych i alternatywnych modeli biznesowych, takich jak spółdzielnie i towarzystwa wzajemne, w ułatwianiu integracji społecznej i wzmacnianiu pozycji ekonomicznej kobiet, szczególnie w zmarginalizowanych społecznościach, oraz w zwiększaniu ich niezależności ekonomicznej;
65. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by sprzyjały zaangażowaniu zainteresowanych stron i inicjowały debaty propagujące i ułatwiające bezpośredni udział osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, w szczególności kobiet i dziewcząt, w kształtowaniu polityki włączenia społecznego na wszystkich szczeblach.
66. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by wprowadziły w życie środki służące wyeliminowaniu skandalicznych różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn w UE, które wynoszą obecnie 16 %, a w przypadku emerytur sięgają 39 %, oraz zwraca uwagę na ogromne znaczenie tych środków dla kobiet samotnie wychowujących dzieci, w przypadku których koszty gospodarstwa domowego mogą okazać się naprawdę trudne do udźwignięcia;
67. zauważa, że samotni rodzice, z których większość to kobiety, są bardziej niż przeciętna zagrożeni ubóstwem (34 %); zauważa, że jednym z głównych czynników przyczyniających się tego podwyższonego ryzyka jest fakt, że z powodu kosztów opieki

nad dzieckiem samotni rodzice są albo wykluczeni z rynku pracy, albo zatrudnieni na niepewnych warunkach na nisko płatnych stanowiskach; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań na rzecz ustanowienia przepisów w sprawie płacy zapewniającej utrzymanie na minimalnym poziomie, gwarantującej pracownikom zaspokojenie podstawowych potrzeb;

68. zauważa, że zróżnicowanie wynagrodzenia i emerytury ze względu na płeć należy do najważniejszych czynników ubóstwa kobiet; zauważa długoterminowy wpływ, jaki na ubóstwo kobiet wywiera wykluczenie kobiet z sektorów gospodarki tradycyjnie zdominowanych przez mężczyzn, takich jak technologia i nauka, z zajmowania stanowisk kierowniczych i decyzyjnych wyższego szczebla oraz nadreprezentacja kobiet w sektorach o stosunkowo niskich płacach, takich jak opieka, służba publiczna, a także na stanowiskach o niepełnym wymiarze czasu pracy, nisko płatnych i niepewnych; wyraża zaniepokojenie, że feminizacji ubóstwa w pewnej mierze sprzyjają istniejące od dawna normy nierówno traktujące obie płci, co powoduje, że sektory zdominowane przez mężczyzn, np. sektor finansowy, są traktowane priorytetowo w polityce przemysłowej i w porozumieniach dotyczących płac;
69. apeluje do państw członkowskich i Komisji o podjęcie kwestii ubóstwa i wykluczenia społecznego kobiet poprzez inicjatywy mające zagwarantować wysokiej jakości miejsca pracy za płacę zapewniającą utrzymanie na minimalnym poziomie w sektorach zdominowanych przez kobiety; podkreśla rolę, jaką mogą odegrać związki zawodowe w reprezentowaniu i wzmacnianiu pozycji kobiet w miejscu pracy oraz w przeciwdziałaniu wykluczeniu; wzywa państwa członkowskie, by zaproponowały i przeprowadziły badania wysokości wynagrodzeń u poszczególnych pracodawców i w poszczególnych sektorach w celu zobrazowania nierówności w systemach wynagrodzeń kobiet i mężczyzn w tym samym miejscu pracy, aby w ten sposób przyspieszyć proces dążenia do zrównania wynagrodzeń;
70. podkreśla, że przy zwalczaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego trzeba stosować ukierunkowane strategie polityczne mające na celu zaradzenie szczególnej sytuacji, w jakiej znajdują się najsłabsze grupy społeczne i społeczności zmarginalizowane, zagrożone szczególnymi formami braku równości w traktowaniu kobiet i mężczyzn oraz dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie; apeluje do Komisji i państw członkowskich o dalsze opracowywanie strategii politycznych mających na celu przeciwdziałanie ubóstwu i wykluczeniu społecznemu kobiet niepełnosprawnych, kobiet w podeszłym wieku, uchodźczyń i migrantek, kobiet pochodzenia romskiego, kobiet należących do mniejszości etnicznych, kobiet zamieszkujących obszary wiejskie i zdegradowane, matek samotnie wychowujących dzieci oraz studentek;

Ubóstwo a dostęp do opieki zdrowotnej

71. przypomina, że równy dostęp do powszechnej opieki zdrowotnej wysokiej jakości jest podstawowym prawem uznanym na szczeblu międzynarodowym, a w szczególności w UE;
72. przypomina, że dostęp do systemu opieki zdrowotnej jest w wielu przypadkach ograniczony ze względu na ograniczenia finansowe lub regionalne (np. na obszarach słabo zaludnionych), w szczególności jeżeli chodzi o standardową opiekę zdrowotną (jak usługi dentystyczne lub okulistyczne) i profilaktykę;

73. podkreśla, że łączne występowanie ubóstwa i innych przyczyn trudnej sytuacji, takich jak wiek dziecięcy lub podeszły, niepełnosprawność lub przynależność do mniejszości, powoduje dalsze zwiększenie ryzyka wystąpienia nierówności w sytuacji zdrowotnej oraz że słabe zdrowie może prowadzić do ubóstwa;
74. podkreśla znaczenie usług zdrowotnych i opiekuńczych w likwidowaniu braków w zakresie zdolności dzięki promowaniu integracji społecznej oraz zwalczaniu ubóstwa i wykluczenia społecznego;
75. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania w dziedzinie e-zdrowia na lata 2012–2020: innowacyjna opieka zdrowotna w XXI wieku”, który wprowadza dodatkowe inicjatywy, w szczególności mające na celu poprawę dostępu do usług zdrowotnych, ograniczenie kosztów opieki zdrowotnej i zapewnienie w większym stopniu równego traktowania obywateli europejskich;
76. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszych wysiłków na rzecz rozwiązania problemu nierówności społeczno-gospodarczych, co pozwoliłoby docelowo na zmniejszenie części nierówności związanych z opieką zdrowotną; zwraca się ponadto do Komisji i państw członkowskich, aby w oparciu o uniwersalne wartości godności ludzkiej, wolności, równości i solidarności, skoncentrowały uwagę na potrzebach grup w trudnej sytuacji takich jak osoby żyjące w ubóstwie;
77. zwraca się do państw członkowskich o rozwiązanie problemów nierówności w dostępie do opieki zdrowotnej, które wpływają na życie codzienne, np. w dziedzinie usług dentystycznych czy okulistycznych;
78. wzywa Komisję, aby dołożyła wszelkich starań w celu zachęcenia państw członkowskich do zaoferowania pacjentom refundacji oraz podjęła wszelkie działania niezbędne dla zmniejszenia nierówności w dostępie do leków stosowanych w leczeniu chorób takich jak osteoporoza pomenopauzalna i choroba Alzheimera, które nie są objęte refundacją w niektórych państwach członkowskich, a także aby dokonała tego w trybie pilnym;

Technologie informacyjne i komunikacyjne a ubóstwo

79. ubolewa nad faktem, że opublikowana przez Komisję strategia jednolitego rynku cyfrowego dla Europy nie uwzględnia potrzeby zapewnienia wszystkim powszechnego, równego i nieograniczonego dostępu do nowych technologii cyfrowych, rynków cyfrowych i telekomunikacji cyfrowej, a w szczególności osobom zagrożonym ubóstwem lub wykluczeniem społecznym;
80. zachęca państwa członkowskie i Komisję do wprowadzenia strategii mających ograniczyć przepaść cyfrową i sprzyjać równemu dostępowi do nowych technologii informatycznych i komunikacyjnych, w szczególności w przypadku osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym;

Woda a ubóstwo

81. przypomina, że Zgromadzenie Ogólne ONZ uznało prawo do czystej wody pitnej wysokiej jakości oraz do urządzeń sanitarnych za prawo człowieka; zauważa jednak, że w niektórych regionach, w szczególności na obszarach wiejskich i w regionach najbardziej oddalonych dostęp do wody pitnej nie jest gwarantowany i coraz więcej

osób ma trudności z opłaceniem rachunków za wodę; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by uczyniły co w ich mocy, aby bez zwłoki zapewnić wszystkim dostęp do wody pitnej; zachęca państwa członkowskie do dbania o minimalne zaopatrzenie w wodę i do ochrony praw człowieka w odniesieniu do gospodarstw domowych w najtrudniejszej sytuacji;

82. zachęca zatem państwa członkowskie do uczynienia co w ich mocy, by w jak najkrótszym czasie wszyscy obywatele uzyskali dostęp do wody pitnej;

o

o o

83. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.